

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бурикiна Олексiя Iвановича щодо вiдповiдностi Конституцiї України (конституцiйностi) окремого припису другого речення частини четвертої статтi 63 Закону України „Про пенсiйне забезпечення осiб, звiльнених з вiйськової служби, та деяких iнших осiб“ вiд 9 квітня 1992 року № 2262–XII в редакцiї до внесення змiн Законом України „Про внесення змiн до деяких законодавчих актiв України“ вiд 6 грудня 2016 року № 1774–VIII та приписiв абзацiв п’ятого, сьомого пункту 5 Порядку проведення перерахунку пенсiй, призначених вiдповiдно до Закону України „Про пенсiйне забезпечення осiб, звiльнених з вiйськової служби, та деяких iнших осiб“, затвердженого Постановою Кабiнету Міністрiв України вiд 13 лютого 2008 року № 45 зi змiнами, внесеними Постановою Кабiнету Міністрiв України „Про внесення змiн до постанов Кабiнету Міністрiв України вiд 17 липня 1992 р. № 393 i вiд 13 лютого 2008 р. № 45“ вiд 21 грудня 2011 року № 1322

м. К и ї в
23 жовтня 2019 року
№ 281-2(II)/2019

Справа № 3-260/2019(5912/19)

Друга колегiя суддiв Другого сенату Конституцiйного Суду України у складi:

Слiденка Iгоря Дмитровича – головуючого,
Головатого Сергiя Петровича – доповідача,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засiданнi питання про вiдкриття конституцiйного провадження у справi за конституцiйною скаргою Бурикiна Олексiя Iвановича щодо вiдповiдностi Конституцiї України (конституцiйностi) окремого припису

другого речення частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII та приписів абзаців п'ятого, сьомого пункту 5 Порядку проведення перерахунку пенсій, призначених відповідно до Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2008 року № 45 зі змінами, внесеними Постановою Кабінету Міністрів України „Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 р. № 393 і від 13 лютого 2008 р. № 45“ від 21 грудня 2011 року № 1322.

Заслухавши суддю-доповідача Головатого С.П. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Бурикін Олексій Іванович як суб'єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявник) на підставі статті 151¹ Конституції України звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/5912 від 23 вересня 2019 року) визнати таким, що не відповідає Конституції України, окремий припис другого речення частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ (далі – Закон № 2262–ХІІ) в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII (далі – Закон № 1774–VIII).

Згідно з другим реченням частини четвертої статті 63 Закону № 2262–ХІІ „перерахунок пенсій здійснюється на момент виникнення права на перерахунок

пенсій і провадиться у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, у строки, передбачені частиною другою статті 51 цього Закону“.

На думку Заявника, окремий припис другого речення частини четвертої статті 63 Закону № 2262–XII, а саме: „провадиться у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України“, не відповідає приписам частини першої статті 8, статті 22, частин першої, другої статті 24, частин першої, четвертої статті 41, частини першої статті 46, статті 48, частини першої статті 58, частини першої статті 64, пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України.

1.2. Заявник також просить визнати такими, що не відповідають Конституції України, приписи абзаців п'ятого, сьомого пункту 5 Порядку проведення перерахунку пенсій, призначених відповідно до Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2008 року № 45 зі змінами, внесеними Постановою Кабінету Міністрів України „Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 р. № 393 і від 13 лютого 2008 р. № 45“ від 21 грудня 2011 року № 1322 (далі – Порядок) (за конституційною скаргою – абзаців п'ятого, сьомого пункту 5 Постанови Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2008 року № 45 у редакції станом на 1 січня 2016 року).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що Заявник з 26 вересня 2014 року отримує пенсію за вислугу років, призначену йому відповідно до Закону № 2262–XII.

Від 1 січня 2016 року Заявник набув право на перерахунок призначеної йому пенсії у зв'язку зі зміною розміру грошового забезпечення поліцейських, що його передбачено Постановою Кабінету Міністрів України „Про грошове забезпечення поліцейських Національної поліції“ від 11 листопада 2015 року № 988 зі змінами.

Ліквідаційна комісія Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Донецькій області (далі – Комісія) надала Заявникові довідку для перерахунку призначеної пенсії, до якої, на думку Заявника, не включила додаткові види грошового забезпечення та раніше встановлену премію, що враховувались при обчисленні пенсії.

2.1. Заявник звернувся до Дружківського міського суду Донецької області з позовом, в якому просив визнати дії Комісії протиправними та зобов'язати її виготовити нову довідку, в якій вказати повну інформацію про встановлений розмір грошового забезпечення для перерахунку призначеної пенсії.

Дружківський міський суд Донецької області рішенням від 22 лютого 2018 року позовні вимоги Заявника задовольнив у повному обсязі.

2.2. Перший апеляційний адміністративний суд 14 січня 2019 року постановив, зокрема, задовольнити апеляційну скаргу Комісії на рішення Дружківського міського суду Донецької області від 22 лютого 2018 року, а зазначене рішення Дружківського міського суду Донецької області скасувати.

2.3. Заявник звернувся до Верховного Суду з касаційною скаргою на постанову Першого апеляційного адміністративного суду від 14 січня 2019 року.

Верховний Суд ухвалою від 24 квітня 2019 року, керуючись приписами статей 328, 333, 359 Кодексу адміністративного судочинства України, відмовив Заявникові у відкритті касаційного провадження.

3. Заявник стверджує, що окремий припис другого речення частини четвертої статті 63 Закону № 2262–XII в редакції до внесення змін Законом 1774–VIII, а також затверджений на виконання цього припису Порядок суттєво обмежили його право „на отримання належної пенсії при перерахунку“. Внаслідок цього, на думку Заявника, було порушено його права,

що їх гарантовано Конституцією України, зокрема право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, право на соціальний захист, право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї.

Крім того, Заявник стверджує, що надання Урядові України «права визначати на свій розсуд умови та норми, а тим паче розмір перерахованих пенсій прямо суперечить „очікуваності“ та „юридичній визначеності“, дана норма <...> не сформульована з достатньою чіткістю так, щоб громадянин самостійно або, якщо знадобиться, з професійною допомогою міг передбачити з часткою ймовірності, яка може вважатися розумною в даних обставинах, наслідки <...> а відтак прямо суперечить статті 8 Конституції України».

Посилаючись на Порядок, постанови Кабінету Міністрів України, накази Міністерства внутрішніх справ України, Заявник зазначає, що „запровадження різних правил проведення призначення та перерахунку розміру пенсії, не узгоджується з спрямуванням на встановлення єдності умов та норм пенсійного забезпечення осіб, які мають право на пенсію <...> за Законом № 2262“ та суперечить приписам частин першої, другої статті 24 Конституції України.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

4.1. Остаточним судовим рішенням у справі Заявника є постанова Першого апеляційного адміністративного суду від 14 січня 2019 року. Конституційна скарга Заявника надійшла до Конституційного Суду України 23 вересня 2019 року, тобто була подана з порушенням строку, встановленого приписом пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

4.2. Заявник просить визнати неконституційним окремий припис другого речення частини четвертої статті 63 Закону № 2262–XII в редакції до внесення

змін Законом 1774–VIII. Зміст остаточного судового рішення у справі Заявника – постанови Першого апеляційного адміністративного суду від 14 січня 2019 року – свідчить про те, що у ньому застосовано оспорений припис Закону № 2262–XII у чинній редакції. Отже, в цій частині конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

4.3. Зміст конституційної скарги вказує на те, що викладену в ній аргументацію щодо невідповідності Конституції України окремого припису другого речення частини четвертої статті 63 Закону № 2262–XII фактично зведено до тверджень про неконституційність окремих приписів Порядку, а також незгоди Заявника з цими приписами. Зазначене не може вважатись обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспореного окремого припису Закону № 2262–XII в контексті вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

4.4. Заявник звернувся з клопотанням також визнати такими, що не відповідають Конституції України, приписи абзаців п'ятого, сьомого пункту 5 Порядку.

У зв'язку з цим Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що відповідно до статті 151¹ Конституції України, Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України.

Отже, вирішення порушеного у конституційній скарзі питання щодо визнання неконституційними приписів абзаців п'ятого, сьомого пункту 5 Порядку не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі, та згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бурикіна Олексія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису другого речення частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII та приписів абзаців п'ятого, сьомого пункту 5 Порядку проведення перерахунку пенсій, призначених відповідно до Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2008 року № 45 зі змінами, внесеними Постановою Кабінету Міністрів України „Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 р. № 393 і від 13 лютого 2008 р. № 45“ від 21 грудня 2011 року № 1322 на підставі пункту 2 статті 62 Закону України „Про

Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі, та на підставі пункту 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**